

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2017. november 20.*

„Az Európai Parlament tagja – A Parlament helyiségei rendelkezésre bocsátásának a megtagadása – Harmadik ország állampolgárai – A Parlament épületeibe való belépés megtagadása – Az Alapjogi Charta 21. cikke – Etnikai származáson alapuló hátrányos megkülönböztetés – Állampolgárságon alapuló hátrányos megkülönböztetés – A jogalap elfogadhatósága – Politikai véleményen alapuló hátrányos megkülönböztetés”

A T-618/15. sz. ügyben,

Udo Voigt (lakóhelye: Brüsszel [Belgium], képviseli: P. Richter ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Parlament** (képviselek: N. Görnitz, S. Seyr és M. Windisch, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az egyrészt a Parlament által hozott, egy teremnek a 2015. június 16-i sajtókonferencia megtartása céljából a felperes részére való rendelkezésre bocsátását megtagadó, 2015. június 9-i határozatnak, és másrészt a Parlament által hozott, a helyiségeibe való belépést orosz állampolgárokkal szemben megtagadó, 2015. június 16-i határozatnak a megsemmisítése iránti, az EUMSZ 263. cikkben alapuló kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács),

tagjai: H. Kanninen elnök, L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín (előadó) és I. Reine bírák,

hivatalvezető: S. Bukšek Tomac tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2017. január 24-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: német.

Ítéletet

I. A jogvita előzményei

- 1 A 2014. május 25-i választások alkalmával a felperest, Udo Voigtot egy német párt, a Nationaldemokratische Partei Deutschlands (Német Nemzeti Demokrata Párt; NPD) listájáról az Európai Parlament képviselőjévé választották. Ezen időpont óta U. Voigt a Parlamentnél politikai csoporthoz nem tartozó képviselőként mandátummal rendelkezik.
- 2 2015. március 22-én Szentpéterváron (Oroszország) „Orosz nemzeti fórum” címmel politikai fórumot tartottak, amelyre a felperest meghívta a Rogyina nevű orosz párt, és amelyen a Törvényszék Hivatalánál T-452/15. számon nyilvántartásba vett ügy három felperese, Andrei Petrov, Fedor Biryukov és Alexander Sotnichenko is részt vett.
- 3 E fórum meghosszabbítása keretében U. Voigt egyik asszisztense a 2015. június 3-i levélben közölte a Parlament sajtószolgálatával a képviselő azon szándékát, hogy 2015. június 16-án sajtókonferenciát kíván szervezni „Az európai hideg-meleg háború elkerüléséért tett intézkedéseink” címmel (a továbbiakban: sajtókonferencia). E sajtókonferenciát hat résztvevővel tervezték, akik a következők voltak: a felperes, egy görög képviselő, egy olasz és egy brit korábbi képviselő, valamint A. Petrov és F. Biryukov orosz állampolgárok, és a Rogyina orosz párt tagjai. A felperes asszisztense e célból azt kérte, hogy bocsássák rendelkezésre a Parlament egyik termét, valamint a tolmácsolási infrastruktúrát.
- 4 U. Voigt asszisztense – továbbra is az „Orosz nemzeti fórum” című fórum meghosszabbítása keretében – 2015. június 9-én arra kérte a Parlament akkreditációért felelős biztonsági főigazgatóságát, hogy biztosítson belépőt 21 személy számára, ideértve öt orosz állampolgárt (a továbbiakban: orosz meghívottak), azaz A. Petrovot, F. Biryukovot és A. Sotnichenkót, valamint E. N.-t és P. E.-t, tekintettel egy második eseményre, nevezetesen egy „Az európai együttműködés témáját érintő találkozó” címet viselő munkaülésre, melyet szintén ugyanezen év június 16-ra terveztek (a továbbiakban: munkaülés).
- 5 A biztonsági főigazgatóság szintén 2015. június 9-én levélben értesítést küldött az akkreditációs kérelem átvételéről. Ezen átvételről szóló értesítés olyan referenciaszámot tartalmazott, amely lehetővé tette a belépők 2015. június 16-i átvételét, és ahhoz olyan mellékletet csatoltak, amely megerősítette, hogy az esemény összeegyeztethető a biztonsági előírásokkal, de azt a kikötést tartalmazta, hogy a szervező nem mentesül a szokásos engedélyezési eljárás alól.
- 6 Szintén 2015. június 9-én a sajtószolgálat levélben tájékoztatta a felperes asszisztensét arról, hogy a politikai felettesei azt az utasítást adták, hogy ne bocsássák rendelkezésre a kért berendezéseket a sajtókonferenciához (a továbbiakban: a sajtószolgálat levele). E levél az intézmény által az orosz politikusok és diplomaták belépésére vonatkozóan előírt korlátokra hivatkozott, és arra a kockázatra, hogy A. Petrov és F. Biryukov jelenléte megzavarja az intézmény tevékenységét.
- 7 A Parlament 2015. június 10-én elfogadta az EU és Oroszország közötti kapcsolatok helyzetéről szóló állásfoglalást (2015/2001(INI), HL 2016. C 407., 35. o.; a továbbiakban: 2015. június 10-i állásfoglalás), melyről ugyanezen év január 15-e óta megbeszélések folytak.
- 8 A felperes asszisztense 2015. június 16-án átvette a munkaülésre általa meghívottaknak szóló belépőket. A délelőtti folyamán azonban a biztonsági főigazgatóság akkreditációs egysége az asszisztens levélben értesítette arról, hogy az ülés résztvevőinek listájára és a Parlament elnökének kabinetéből kapott utasításokra tekintettel az intézmény helyiségeibe való belépést az öt orosz meghívott tekintetében megtagadták.

II. Az eljárás és a felek kérelmei

- 9 A Törvényszék Hivatalához 2015. július 31-én benyújtott keresetlevéllel a felperes előterjesztette a jelen keresetet a Parlamenttel és annak elnökével szemben.
- 10 A Bíróság a 2015. október 29-i Voigt kontra az Európai Parlament elnöke és Európai Parlament végzésben (C-425/15, nem tették közzé, EU:C:2015:741) megállapította hatáskörének nyilvánvaló hiányát az ügy elbírálására, és azt az Európai Unió Bírósága alapokmánya 54. cikkének második bekezdése alapján visszautalta a Törvényszékhez.
- 11 A Törvényszék a 2016. február 4-i Voigt kontra Parlament és a Parlament elnöke végzésben (T-618/15, nem tették közzé, EU:T:2016:72) elutasította a keresetet a Parlament elnöke ellen irányuló részében.
- 12 A felperes 2016. május 23-án választ nyújtott be, és ugyanezen év július 4-én a Parlament viszonzó választ terjesztett elő.
- 13 Végül a Törvényszék a 2016. december 6-i levélben pervezető intézkedésekről értesítette a Parlamentet, amely értesítésre a Parlament ugyanezen év december 21-én válaszolt.
- 14 A fellebbező azt kéri, hogy a Törvényszék:
 - semmisítse meg egyrészt a Parlament által hozott, egy teremnek a 2015. június 16-i sajtókonferencia megtartása céljából a felperes részére való rendelkezésre bocsátását megtagadó, 2015. június 9-i határozatot (lásd a fenti 6. pontot), és másrészt a Parlament által hozott, a helyiségeibe való belépést az orosz meghívottakkal szemben megtagadó, 2015. június 16-i határozatot (lásd a fenti 8. pontot) (a továbbiakban együttesen: megtámadott határozatok);
 - a Parlamentet kötelezze a költségek viselésére.
- 15 A felperes a keresetlevelében ezenfelül azt kéri, hogy a Törvényszék közölje, hogy szükségesnek tartja-e, hogy a felperes a keresetének alátámasztása végett további érveket és bizonyítékokat terjesszen elő.
- 16 A Parlament azt kéri, hogy a Törvényszék:
 - utasítsa el a keresetet nyilvánvaló elfogadhatatlanság miatt;
 - másodlagosan utasítsa el a keresetet részben nyilvánvaló elfogadhatatlanság miatt, és részben nyilvánvaló megalapozatlanság miatt;
 - harmadlagosan utasítsa el a keresetet nyilvánvaló megalapozatlanság miatt;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

III. A jogkérdésről

A. Az elfogadhatóságról

1. A felperes keresetösségi jogáról

- 17 A felperes a keresetlevelében kifejti, hogy a keresetét úgy kell tekinteni, hogy azt elsődlegesen az EUMSZ 263. cikk harmadik bekezdése alapján, másodlagosan pedig az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése alapján terjesztették elő. Az EUMSZ 263. cikk harmadik bekezdésének a célja ugyanis az,

hogy lehetővé tegye az Európai Unió Számvevőszéke, az Európai Központi Bank (KB) és a Régiók Bizottsága számára, hogy a többi intézményekkel szemben a jogukat érvényesítsék, és ezt a lehetőséget még inkább el kell ismerni a Parlament azon tagjai tekintetében, akik magasabb szintű demokratikus legitimitással rendelkeznek.

- 18 A felperes a tárgyaláson feltett azon kérdésre, hogy fenntartja-e azon kérését, hogy a jogvita az EUMSZ 263. cikk harmadik bekezdése alapján kerüljön elbírálásra, azt válaszolta, hogy a Bíróság elbírálta a kérdést a 2015. október 29-i Voigt kontra az Európai Parlament elnöke és Parlament végzésében (C-425/15, nem tették közzé, EU:C:2015:741), és e határozatot elfogadta. Meg kell tehát állapítani, hogy a felperes lemondott arról, hogy az említett rendelkezésre hivatkozzon.
- 19 A felperes mindenesetre keresetőségi joggal rendelkezik az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése alapján, amivel a Parlament is egyetért.

2. A keresetlevél elfogadhatóságáról

- 20 A Parlament álláspontja szerint a keresetlevél nem felel meg a Törvényszék eljárási szabályzata 76. cikke d) pontjának. A felperes a keresetlevele tekintetében két tárgyat jelölt meg, nevezetesen a terem sajtókonferencia céljából való rendelkezésre bocsátásának a megtagadását, és a Parlament épületeibe való belépésnek az orosz meghívottaival szembeni megtagadását. A keresetlevél fejtegetései azonban ellentmondásosak, mivel a jogalapoknak az említett határozatok közül az egyikhez vagy a másikhoz való kapcsolódása bizonytalan.
- 21 A jelen ügyben a keresetlevél következtetéseiből kitűnik, hogy annak tárgya a két határozat – azaz a megtámadott határozatok – megsemmisítése.
- 22 Ezenfelül a „Szerződések megsértése” elnevezésű I. címben, mely a keresetlevélben szerepel, a felperes megkülönböztette az első részt, melynek tárgya „a terem rendelkezésre bocsátásának a megtagadása”, valamint a második részt, mely „a belépésnek az orosz [meghívottakkal] szembeni megtagadásával” foglalkozik.
- 23 Amint azt a Parlament észrevételezi, a fent említett első részben szereplő okfejtések mind a sajtókonferenciára, mind a munkaülésre utalnak, jóllehet a két megtámadott határozatból az következik, hogy a Parlament termének a felperes részére való rendelkezésére bocsátásának a megtagadása kizárólag a sajtókonferenciára vonatkozott, és az intézmény helyiségeinek a munkaülésre való használatát nem tagadták meg.
- 24 Emlékeztetni kell azonban arra, hogy a jogalap értelmezhető a lényege alapján, és elfogadható lehet, ha e lényeg a keresetlevélből kellő világossággal kitűnik (lásd ebben az értelemben: 2011. szeptember 20-i Land Wien kontra Bizottság ítélet, T-267/10, nem tették közzé, EU:T:2011:499, 18. pont).
- 25 Márpedig az, hogy az I. címnek „a [konferencia]terem rendelkezésre bocsátásának a megtagadására” vonatkozó első része a munkaülésre hivatkozik, érthető azon körülmény figyelembevételével, hogy „a belépésnek az orosz [meghívottakkal] szembeni megtagadásával” kapcsolatos második részben, amely az említett ülésre vonatkozik, a felperes éppen „az [első részben] ismertetett észrevételekre” hivatkozik, így az ezen első részben szereplő kifogások valójában a két megtámadott határozatot érintő közös kifogások.
- 26 A Parlament továbbá megállapítja, hogy a keresetlevélnek a „Hatáskörrel való visszaélés” című II. címében a felperes nem különböztette meg a megtámadott határozatokat. A Parlament álláspontja szerint e cím ellentmondásos, mivel a felperes annak keretében a belépés megtagadásának a

konfrontatív jellegét kifogásolja, és a sajtószolgálat azon levelére hivatkozik, amely csupán a teremnek a sajtókonferencia céljából a felperes részére való rendelkezésre bocsátásának a megtagadására vonatkozik.

- 27 A „Hatáskörrel való visszaélésre” vonatkozó II. címbe szereplő fejtegetésekből azonban az tűnik ki, hogy a felperes a két megtámadott határozatot kívánja kifogásolni, ami igazolja azt, hogy nem alkalmaz különbségtételt.
- 28 A fentiekre tekintettel a keresetlevél nem tekinthető zavarosnak, és ezáltal teljes mértékben elfogadhatatlannak.
- 29 Végezetül a Parlament másodlagosan azzal érvel, hogy amennyiben a Törvényszék a keresetet önmagában elfogadhatónak nyilvánítaná, a felperes által a jogalapjai keretében előterjesztett egyes kifogások elfogadhatatlanok. Ezen érvek elfogadhatósága az említett jogalapok vizsgálata keretében kerül értékelésre.

3. A válasz elfogadhatóságáról

- 30 A Parlament a viszonyválaszban kételyeknek adott hangot a válasz elfogadhatóságát illetően. Azzal érvel, hogy a válasznak általában azt kell lehetővé tennie a felperes számára, hogy valamely fontos kérdésben az álláspontját pontosítsa vagy az érvelését finomítsa, és válaszoljon az ellenkérelemben megjelenő új elemekre. Márpedig a jelen ügyben a felperes a válaszban egyrészt megismétli a keresetlevelében már kifejtett elemeket, és másrészt olyan új érveket terjeszt elő, amelyek nem állnak semmilyen kapcsolatban a keresetlevéllel vagy az ellenkérelemben kifejtett érvekkel.
- 31 E tekintetben az eljárási szabályzat 83. cikke értelmében a keresetlevelet ki lehet egészíteni válasszal. Az említett szabályzat gyakorlati végrehajtási rendelkezéseinek 142. pontjából ezenfelül kitűnik, hogy „[m]ivel a jogvita középpontjában álló jogalapokat vagy kifogásokat a keresetlevélben [...] alaposan kifejtették [...], a válasz [...] célja az, hogy lehetővé tegye a felperesnek [...], hogy valamely fontos kérdést illetően pontosíts[a] az álláspontj[át] vagy finomíts[a] az érvelés[ét], továbbá hogy válaszolj[on] az ellenkérelemben és a válaszban felhozott új körülményekre”.
- 32 A jelen ügyben a Parlament állításaival ellentétben meg kell állapítani, hogy a válasz a védelemre tekintettel pontosítja a keresetlevélben szereplő érveket. Ezenfelül az, hogy a válaszban esetlegesen szerepelnek olyan új kifogások, amelyek nem állnak kapcsolatban a korábbi eljárási beadványokkal, e választ nem teszi teljes egészében elfogadhatatlanná, hanem legfeljebb ahhoz vezethet, hogy a szóban forgó kifogások elutasításra kerülnek, amit a jogalapok vizsgálata keretében kell ellenőrizni.
- 33 Következésképpen a választ elfogadhatónak kell tekinteni.

B. A felperes aziránti kérelméről, hogy a Törvényszék szükség szerint hívja fel további érvek vagy bizonyítékok előterjesztésére

- 34 Emlékeztetni kell arra, hogy az eljárási szabályzat 76. cikkének d) és f) pontja értelmében a felperesnek a keresetlevél benyújtásakor ismertetnie kell a tényeket és a jogalapokat, és meg kell jelölnie a bizonyítékokat és a felajánlott bizonyítékokat. Ezenfelül ugyanezen szabályzat 85. cikkének (2) és (3) preambulumbekzdése szerint a felek az érvelésük alátámasztása érdekében bizonyítékokat az első beadványváltást követően csak akkor terjeszthetnek elő vagy ajánlhatnak fel, ha az előterjesztés vagy felajánlás késedelmessége igazolt.

- 35 Ezenfelül az eljárási szabályzat 89. cikkének (3) bekezdése lehetővé teszi a Törvényszék számára, hogy pervezető intézkedések keretében felhívja a feleket arra, hogy a jogvita bizonyos vonatkozásairól bővebben nyilatkozzanak, vagy az üggyel kapcsolatos iratokat nyújtsák be. Az ilyen intézkedések elfogadására vonatkozó határozat azonban a Törvényszék szabad mérlegelésének tárgyát képezi (lásd ebben az értelemben: 2004. október 29-i Ripa di Meana kontra Parlament ítélet, C-360/02 P, EU:C:2004:690, 28. pont).
- 36 E rendelkezésekből az következik, hogy általában a felperesnek nem kell kérelmeznie azt, hogy a Törvényszék hívja fel arra, hogy a keresetének alátámasztása érdekében terjesszen elő érveket vagy bizonyítékokat.
- 37 Meg kell állapítani mindenesetre, hogy a felperest pervezető intézkedések keretében a 2016. december 6-i levélben tájékoztatták arról, hogy fel fogják hívni arra, hogy a tárgyaláson reagáljon azokra az érvekre, amelyeket a Parlament ott fejt ki az arányosság elvének a megsértésére, a politikai véleményen alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének a megsértésére, valamint az egyenlőség általános elvének a megsértésére alapított kifogásokra adott válaszként.

C. Az ügy érdeméről

1. Előzetes megjegyzések

a) A felperes jogainak a megsértésére alapított kifogásról

- 38 A felperes azzal érvel a keresetlevélnek „a kereset megalapozottságára” vonatkozó részében, hogy a megtámadott határozatok „sértik” a képviselőként őt megillető „jogokat”.
- 39 Abban az esetben, ha ez az állítás önálló jogalap, azt elfogadhatatlannak kell tekinteni, amint azt a Parlament állítja. A felperes ugyanis nem terjesztett elő ilyen jogalapot megalapozó érvelést a keresetlevélben, jóllehet az Európai Unió Bírósága alapokmánya 21. cikkének első bekezdése és az eljárási szabályzat 76. cikkének d) pontja értelmében a keresetlevélnek többek között tartalmaznia kell a hivatkozott jogalapok rövid ismertetését, tehát legalábbis röviden, de kellő világossággal fel kell tüntetnie azokat a jogi elveket, amelyeket a felperes álláspontja szerint megsértettek, valamint azokat a fő ténybeli elemeket, amelyeken e kifogások alapulnak (lásd analógia útján: 1999. december 15-i Latino kontra Bizottság ítélet, T-300/97, EU:T:1999:328, 35. pont). Egy kifogás pusztán absztrakt említése tehát nem felel meg az Európai Unió Bíróságának alapokmányában és az eljárási szabályzatban előírt követelményeknek (lásd analógia útján: 1999. március 11-i Herold kontra Bizottság ítélet, T-257/97, EU:T:1999:55, 68. pont; 2014. szeptember 11-i Gold East Paper és Gold Huasheng Paper kontra Tanács ítélet, T-443/11, EU:T:2014:774, 66. pont).
- 40 Mindenesetre amennyiben a szóban forgó állítás nem önálló jogalap, hanem olyan előzetes megjegyzés, amely bevezeti a „Szerződések megsértésére” alapított jogalapot, azt úgy kell tekinteni, hogy e jogalap része, és annak vizsgálatára kell hivatkozni.

b) A Szerződések megsértésére és a „hatáskörrel való visszaélésre” alapított jogalapokról

- 41 A keresetlevélben a felperes két jogalapot terjeszt elő, amelyek közül az elsőt a „Szerződések megsértésére”, a másodikat pedig hatáskörrel való visszaélésre alapítja.
- 42 Az EUMSZ 263. cikknek az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdésének első albekezdésével összefüggésben értelmezett második bekezdése értelmében a Törvényszék valóban hatáskörrel rendelkezik arra, hogy a Szerződések megsértése miatt indított kereseteket elbírálja.

- 43 Az eljárási szabályzat 76. cikkének d) pontja azonban azt írja elő, hogy a keresetlevélnek tartalmaznia kell a felhozott jogalapok rövid ismertetését. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a jogbiztonság és a megfelelő igazságszolgáltatás biztosításához többek között szükséges az, hogy az alapvető jogelemek legalább összefoglaló jelleggel, de koherens és érthető módon kitűnjenek magának a keresetlevélnek a szövegéből (2016. szeptember 29-i Bach Flower Remedies kontra EUIPO – Durapharma (RESCUE) ítélet, T-337/15, nem tették közzé, EU:T:2016:578, 50. és 51. pont.) Ezenfelül, bár a felperes nem köteles kifejezetten feltüntetni a kifogása alapjául szolgáló konkrét jogszabályt, ennek az a feltétele, hogy érvelése kellőképpen egyértelmű legyen ahhoz, hogy az ellenérdekű fél és az uniós bíró nehézség nélkül be tudja azonosítani e jogszabályt (lásd ebben az értelemben: 2006. május 10-i Galileo International Technology és társai kontra Bizottság ítélet, T-279/03, EU:T:2006:121, 47. pont; 2008. november 13-i SPM kontra Tanács és Bizottság ítélet, T-128/05, nem tették közzé, EU:T:2008:494, 65. pont).
- 44 A fent említett rendelkezésekből az következik, hogy a „Szerződések megsértése” a Törvényszék által elbíráható megsemmisítés iránti keresetek indokainak csupán egy kategóriája, és az nem azonosíthatja valamely jogalappal a jogszabályi alapját (lásd ebben az értelemben: 1997. november 27-i Tremblay és társai kontra Bizottság ítélet, T-224/95, EU:T:1997:187, 80. és 81. pont).
- 45 Meg kell tehát vizsgálni, hogy az első jogalap azonfelül, hogy csupán a „Szerződések megsértésére” hivatkozik, valamilyen pontosabb jogalapon alapszik-e.
- 46 A jelen ügyben a keresetlevél tartalmából és az ahhoz mellékelte, és így a keresetlevél értelmezéséhez figyelembe vehető összefoglalásból (2007. október 25-i Komninou és társai kontra Bizottság ítélet, C-167/06 P, nem tették közzé, EU:C:2007:633, 25. és 26. pont; 2016. április 12-i CP kontra Parlament ítélet, F-98/15, EU:F:2016:76, 16. pont) az következik, hogy a felperes az első jogalapját valójában a politikai csoportok üléseire vonatkozó, a Parlament hivatala által 2005. július 4-én elfogadott szabályzat (a továbbiakban: a politikai csoportok üléseiről szóló szabályzat) 4. cikkére, és az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 21. cikkének a megsértésére alapítja. A Charta 21. cikkének a megsértésére alapított jogalap tekintetében a felperes, pontosabban az orosz meghívottainak az etnikai származásán alapuló hátrányos megkülönböztetésre, valamint az említett meghívottak állampolgárságán alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalmának a megsértésére hivatkozik.
- 47 A válaszban a felperes továbbá azt állítja, hogy a Parlamentbe való belépésnek az orosz meghívottakkal szemben való megtagadása a politikai véleményükön alapuló hátrányos megkülönböztetésnek minősül. A felperes ezenfelül azzal érvel, hogy e megtagadás az egyenlőség általános elvének a megsértését valósítja meg, mivel az érintettek a Parlament egyéb látogatóihoz és vendégeihez képest eltérő bánásmódban részesültek.
- 48 Végezetül mind a keresetlevél, mind a válasz tartalmaz hivatkozásokat a megtámadott határozatok aránytalan jellegére, mely hivatkozások tekintetében először is meg kell állapítani, hogy azok önálló jogalapot képeznek-e.
- 49 E tekintetben, a Parlament érvelésével ellentétben, bár az arányosság elve önálló, az az egyenlő bánásmód elvének és a hátrányos megkülönböztetésre vonatkozó tilalom elvének szerves részét is képezheti. Már megállapításra került, hogy az egyenlő bánásmód és a hátrányos megkülönböztetésre vonatkozó tilalom elvei azt követelik meg, hogy a bánásmódbeli különbség objektív és észszerű kritériumok alapján igazolt legyen, azaz az kapcsolatban álljon egy jogszerű céllal, és e különbség arányos legyen az érintett bánásmóddal elérni kívánt céllal (2013. október 17-i Schaible ítélet, C-101/12, EU:C:2013:661, 77. pont; 1994. március 23-i Huet kontra Cour des Comptes ítélet, T-8/93, EU:T:1994:35, 45. pont; 2003. január 30-i C kontra Bizottság ítélet, T-307/00, EU:T:2003:21, 49. pont).
- 50 A jelen ügyben a felperes a keresetlevélben a teremnek a sajtókonferencia céljából való rendelkezésére bocsátását megtagadó határozat aránytalan jellegét érintő állítását úgy fogalmazta meg, mint a politikai csoportok üléseiről szóló szabályzat 4. cikkének a megsértésére alapított kifogás következményét. A

tárgyalás során a felperes megerősítette, hogy a két jogalap összefügg. Szintén a keresetlevélben a felperes a Parlamentbe való belépést az orosz meghívottaival szemben megtagadó határozat aránytalan jellegére azon kifogásának a meghosszabbításában hivatkozik, amely az említett meghívottak etnikai származásán vagy állampolgárságán alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalmának a megsértésén alapul. Végezetül a felperes a válaszában az arányosság elvére a politikai véleményen alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalmának a megsértésére és az egyenlőség általános elvének a megsértésére alapított érvelése keretében hivatkozik. Meg kell tehát állapítani, hogy a megtámadott határozatok aránytalan jellegére vonatkozó állítás nem minősül önálló jogalapnak.

51 A fentiekre figyelemmel meg kell vizsgálni:

- először is a teremnek a sajtókonferencia megtartása céljából a felperes részére való rendelkezésre bocsátásának a megtagadása tekintetében a politikai csoportok üléseiről szóló szabályzat 4. cikkének megsértésére alapított jogalapot;
- másodsor, a Parlamentbe való belépésnek az orosz meghívottakkal szemben való megtagadása tekintetében:
 - a politikai csoportok üléseiről szóló szabályzat 4. cikkének megsértésére alapított jogalapra való hivatkozást;
 - a Charta 21. cikkének az amiatt való megsértésére alapított jogalapot, hogy e megtagadáshoz az érintettek etnikai származásán és állampolgárságán alapuló hátrányos megkülönböztetés kapcsolódik;
 - azon jogalapot, amely egyrészt a Charta 21. cikke (1) bekezdésének amiatt való megsértésén alapul, hogy e megtagadáshoz az orosz meghívottak politikai véleménye alapján történő hátrányos megkülönböztetés kapcsolódik, és amely másrészt az egyenlőség általános elvén alapul;
- harmadszor és a két megtámadott határozat tekintetében a hatáskörrel való visszaélésre alapított jogalapot.

2. A kizárólag a teremnek sajtókonferencia megtartása céljából a felperes részére való rendelkezésre bocsátásának a megtagadásával szemben előterjesztett jogalapról

52 A felperes arra hivatkozik, hogy a politikai csoportok üléseiről szóló szabályzat 4. cikkének (1) bekezdése értelmében a független képviselők jogosultak arra, hogy a rendelkezésre álló kapacitások keretein belül sajtókonferencia megtartásához igénybe vegyék a Parlament helyiségeit, amennyiben e helyiségek rendelkezésre bocsátása nem jelent kockázatot a testület munkájának szokásos végzése szempontjából. Ezenfelül ugyanezen szabályzat 8. cikke kifejezetten lehetővé teszi a képviselők számára, hogy az üléseikre meghívjanak harmadik személyeket, mint például újságírókat. Márpedig a Parlament nem állítja, hogy a fogadási kapacitásait 2015. június 16-án kimerítették. Kizárt továbbá, hogy a sajtókonferencia megzavarná a parlamenti munkát, és ez még inkább igaz azt figyelembe véve, hogy a felperes már szervezett hasonló rendezvényeket anélkül, hogy azok problémát okoztak volna. Végezetül nem tűnik úgy, hogy A. Petrov és F. Biryukov jelenléte érinthette a Parlament működését, amint azt a Parlament a sajtószolgálat levelében állította.

53 A felperes következőképpen azt állítja, hogy olyan objektív indok hiányában, amely igazolhatja a terem rendelkezésre bocsátásának a megtagadását, e megtagadás aránytalan, és sérti az őt képviselőként megillető jogokat, hiszen a parlamenti munkája tárgyában nem tudott kommunikálni, és nem tudta kifejezni az uniós polgárok felé, hogy a 2015. június 10-i állásfoglalás az ugyanezen év március 22-én Szentpéterváron szervezett „Orosz nemzeti fórum” című fórumot miért mutatta be tévesen.

- 54 A Parlament vitatja ezeket az érveket, és azt állítja, hogy a jogalap megalapozatlan.
- 55 A politikai csoportok üléseiről szóló szabályzat rendszeréből, mely a címe és az 1. cikkének (1) bekezdése alapján állapítható meg, az következik, hogy e szabályzat azt szabályozza, hogy „a [Parlament] [f]őtitkársága hogyan támogatja a politikai csoportok üléseinek a szervezését, és hogyan járul hozzá azok megfelelő lebonyolításához”. Az említett szabályzat tehát meghatározza többek között a Parlament termeinek a politikai csoportok és a szervei általi használatára vonatkozó részletszabályokat.
- 56 A politikai csoportok üléseiről szóló szabályzat 8. cikke lényegében úgy rendelkezik, hogy a politikai csoportok az üléseikre meghívhatnak harmadik személyeket.
- 57 A politikai csoportok üléseiről szóló szabályzat 4. cikkének (1) bekezdése értelmében „[a] független képviselők a parlamenti tevékenységük keretében [szintén] igénybe vehetik” a Parlament termeit. Ezen rendelkezésre, és a független képviselők azon lehetőségére tekintettel, hogy összegyűljenek annak ellenére, hogy nem tartoznak semmilyen parlamenti csoporthoz, e szabályzat azt is szabályozza, hogy a Parlament főtitkársága hogyan támogatja a független képviselők üléseinek szervezését. Az említett szabályzat 4. cikkének (2) bekezdése értelmében a független képviselőknek az ülésterem rendelkezésre bocsátása iránti kérelmét „a független képviselők koordinációja keretében kell benyújtani”, amely olyan adminisztratív eszköz, melyen keresztül e képviselők hozzáférhetnek olyan lehetőségekhez, amelyek főszabály szerint a csoportoknak vannak fenntartva.
- 58 Ezenfelül a Parlamentnek a vele szemben a Törvényszék által alkalmazott pervezető intézkedésekre adott válaszaiból az következik, hogy a képviselők által szervezett sajtókonferenciákra külön szabályzat vonatkozik, nevezetesen „az Európai Parlament sajtókonferencia-termének megfelelő használatáról szóló szabályzat”, melyet a Parlament hivatala 2007. október 22-én fogadott el.
- 59 A fentiekből az következik, hogy még ha a politikai csoportok üléseiről szóló szabályzat lehetővé teszi is e csoportok számára, hogy az üléseikre harmadik személyeket hívjanak meg, annak nem képezi tárgyát a terméknek a sajtókonferencia megtartása céljából való rendelkezésre bocsátására vonatkozó szabályozás, és ez még inkább igaz a képviselő egyéni kezdeményezésének az esetére.
- 60 Ezt az értelmezést megerősíti az is, hogy maga a felperes a teremnek a sajtókonferencia megtartása céljából való rendelkezésre bocsátása iránti kérelmét nem a politikai csoportok üléseiről szóló szabályzat 4. cikkének (2) bekezdése alapján terjesztette elő, hiszen a kérelmet közvetlenül a Parlament sajtóosztályához címezte, és nem vette igénybe a független képviselők koordinációjának a közvetítését.
- 61 Így a politikai csoportok üléseiről szóló szabályzat 4. cikkére alapított kifogást el kell utasítani, anélkül, hogy e rendelkezés alkalmazása keretében fel kellene vetni azt a kérdést, hogy a Parlament megtagadását igazolhatta-e a rendelkezésre álló terem hiánya vagy az intézmény munkája megzavarásának a kockázata, vagy hogy e megtagadás aránytalan volt-e.
- 62 Mindenesetre, még ha a fenti 50. pontban megállapítottakkal ellentétben a teremnek sajtókonferencia megtartása céljából a felperes részére való rendelkezésre bocsátása megtagadásának az aránytalan jellegére alapított kifogást a politikai csoportok üléseiről szóló szabályzat 4. cikkére alapított jogalaptól elkülönülőnek kellene is tekinteni, e kifogást ebben az esetben is el kellene utasítani.
- 63 A sajtószolgálat levelében ugyanis a Parlament a teremnek sajtókonferencia megtartása céljából a felperes részére való rendelkezésre bocsátásának a megtagadását többek között azzal a kockázattal igazolta, hogy A. Petrov és F. Biryukov jelenléte megzavarja az intézmény tevékenységét. Márpedig a felperes e kockázat fennállásának a vitatására szorítkozik anélkül, hogy meggyőző érvet terjesztene elő. E tekintetben az a körülmény, hogy a felperes a múltban már szervezett sajtókonferenciákat és munkaüléseket, nem releváns, mivel nem állítja, hogy ezekre a rendezvényekre a Parlament

jóváhagyása mellett az orosz meghívottak jelenlétében került sor, a jelen ügyéhez hasonló körülmények között. Ezenfelül az alábbi 119-122. pontból az következik, hogy a Parlament nem sértette meg a jelen ügyben az arányosság elvét.

3. A kizárólag a Parlamentbe való belépésnek az orosz meghívottakkal szembeni megtagadására alapított jogalapról

a) A politikai csoportok üléseiről szóló szabályzat 4. cikkének a megsértésére alapított jogalpra való hivatkozáson alapuló jogalapról

- 64 A felperes kifejti, hogy a Parlamentbe való belépésnek az orosz meghívottakkal szembeni megtagadása „az elsődleges joggal ellentétesnek bizonyul” a konferenciaterem rendelkezésre bocsátásának a megtagadásával szemben már felsorolt indokok miatt.
- 65 A Parlament vitatja e kifogás elfogadhatóságát amiatt, hogy a felperes nem pontosítja, hogy e megsértés miben áll.
- 66 A keresetlevél olvasata alapján a felperes állítását úgy kell értelmezni, hogy a teremnek a sajtókonferencia céljából a felperes részére való rendelkezésre bocsátásának a megtagadásával szembeni, a politikai csoportok üléseiről szóló szabályzat 4. cikkére alapított, valamint adott esetben az ezen intézkedés aránytalan jellegére alapított érvek szintén relevánsak a Parlamentbe való belépésnek az orosz meghívottakkal szembeni megtagadásával szemben.
- 67 E kifogást azonban, még ha elfogadható is lenne, el kell utasítani a fenti 55-63. pontban kifejtett indokok alapján.
- 68 A politikai csoportok üléseiről szóló szabályzat 4. cikkére alapított kifogást a jelen ügyben még inkább el kell utasítani azt figyelembe véve, hogy még ha e rendelkezés alkalmazandó is lenne, a Parlament termeinek a munkaülés céljából való felhasználását önmegában nem tagadták meg a felperessel szemben, csupán az orosz meghívottaknak az intézmény épületeibe való belépése képezi a jelen ügy tárgyát.

b) A Charta 21. cikkének az általa való megsértésére alapított jogalapról, hogy a Parlamentbe való belépésnek az orosz meghívottakkal szembeni megtagadásához az e meghívottak etnikai származásán vagy állampolgárságán alapuló hátrányos megkülönböztetés kapcsolódik

- 69 A felperes azzal érvel, hogy az orosz meghívottai semmilyen veszélyt nem jelentettek a Parlament rendben zajló munkájára vagy biztonságára. Objektív indok hiányában a Parlamentbe való belépésnek az orosz meghívottakkal szembeni megtagadásához az e meghívottak etnikai származásán vagy állampolgárságán alapuló hátrányos megkülönböztetés kapcsolódik, és az következésképpen sérti a Charta 21. cikkét. Ezenfelül még ha bizonyos orosz állampolgárok valóban kockázatot is jelentenének a Parlament megfelelő működésére, elegendő lett volna a belépési tilalmat ezekre a személyekre korlátozni.
- 70 A Parlament vitatja, hogy a felperes az etnikai származáson vagy állampolgárságon alapuló, olyan hátrányos megkülönböztetés tilalmára hivatkozhat, amelynek harmadik személyek, azaz az orosz meghívottai estek áldozatául, és mindenesetre úgy véli, hogy a jogalap megalapozatlan.

1) A jogalap elfogadhatóságáról

- 71 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a felperes nem jogosult arra, hogy a törvény vagy az intézmények érdekében lépjen fel, és megsemmisítés iránti keresete alátámasztására kizárólag olyan kifogásokra hivatkozhat, melyek őt személyében érintik (1983. június 30-i Schloh kontra Tanács ítélet, 85/82, EU:C:1983:179, 14. pont). E követelmény azonban nem értelmezhető úgy, hogy az uniós bíróság csak akkor ismerheti el valamely kifogás elfogadhatóságát, ha az kizárólag a felperes személyes helyzetét érinti. Valójában a felperes kifogásai elfogadhatóak, ha azok megalapozhatnak egy olyan megsemmisítést, amely a felperes számára előnyös lehet (lásd: 2007. július 11-i Wils kontra Parlament ítélet, F-105/05, EU:F:2007:128, 38. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 72 Márpedig a jelen ügyben az orosz meghívottakkal szembeni, az állampolgárságukon vagy az etnikai származásukon alapuló állítólagos hátrányos megkülönböztetés feltételezhetően a felperes számára is hátrányos lehetett, mivel tőle származott a meghívás, és megakadályozták, hogy a Parlamentben e meghívottakkal megtartsa az általa szervezett munkaülést.
- 73 Így a jelen ügy körülményei között a felperesnek a Parlament azon helyiségeiben tartandó ülés szervezőjeként, amelyekbe az orosz meghívottak nem léphettek be, érdeke fűződik az arra alapított kifogás előterjesztéséhez, hogy e meghívottakkal szemben az állampolgárságuk vagy az etnikai származásuk miatt hátrányos megkülönböztetést alkalmaztak.

2) A jogalap megalapozottságáról

- 74 A Charta 21. cikkének (1) bekezdése értelmében tilos minden hátrányos megkülönböztetés, ideértve többek között az etnikai származáson alapulót. Ugyanezen cikk (2) bekezdése szerint a Szerződések alkalmazási körében és az azokban foglalt különös rendelkezések sérelme nélkül szintén tilos az állampolgárság alapján történő minden hátrányos megkülönböztetés.
- 75 Mivel a felperes nem különbözteti meg egyértelműen a hátrányos megkülönböztetésnek az általa hivatkozott két típusát, emlékeztetni kell arra, hogy amikor egy általános hatályú jogszabály szövege két eltérő kifejezést használ, a koherenciával és a jogbiztonsággal ellentétes az, ha e kifejezéseknek azonos tartalmat tulajdonítanak. Ugyanez még inkább érvényesül akkor, ha – amint a jelen ügyben is – e kifejezéseknek a mindennapi nyelvben különböző értelmük van (2013. szeptember 25-i Marques kontra Bizottság ítélet, F-158/12, EU:F:2013:135, 28. pont; 2014. május 14-i Cocco kontra Bizottság ítélet, F-17/13, EU:F:2014:92, 33. pont).
- 76 Ezért ha az állampolgárság olyan jogi és politikai kapcsolat, amely egy egyén és egy szuverén állam között áll fenn, az etnikai származás fogalma abból a gondolatból ered, hogy társadalmi csoportok osztoznak abban az érzésben, hogy ugyanahhoz a nemzethez tartoznak, vagy közös a nemzetiségük, a vallási meggyőződésük, a nyelvük, közösek a kulturális és hagyománybeli gyökereik vagy a lakókönyezetük (lásd ebben az értelemben: 2015. július 16-i CHEZ Razpredelenie Bulgaria ítélet, C-83/14, EU:C:2015:480, 46. pont).
- 77 Az etnikai származáson alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalma tekintetében a felperes a meghívottai orosz állampolgárságának a hangsúlyozására szorítkozik, és nem közli, hogy e személyek valamilyen konkrét etnikai csoporthoz tartoznának. Azt még kevésbé bizonyította, hogy a Parlamentbe való belépést az orosz meghívottaival szemben megtagadó határozatot egy meghatározott etnikai csoporthoz való tartozás miatt fogadták el.
- 78 Ebből következően a felperes nem bizonyítja, hogy a Charta 21. cikke (1) bekezdése alkalmazásának a feltételei teljesülnek, és így nem hivatkozhat arra, hogy hátrányos megkülönböztetést alkalmaztak az orosz meghívottaival szemben valamely konkrét etnikai származás miatt.

- 79 Az állampolgárságon alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalma tekintetében emlékeztetni kell arra, hogy az EUSZ 6. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése és a Charta 52. cikkének (7) bekezdése értelmében az arra vonatkozó magyarázatokat (HL 2007. C 303., 17. o.) annak értelmezéséhez figyelembe kell venni.
- 80 A Chartára vonatkozó magyarázatok szerint a Charta 21. cikkének (2) bekezdése „megfelel az [EUMSZ] 18. cikke első bekezdésének, és e cikkel összhangban alkalmazandó”. Ezenfelül a Charta 52. cikkének (2) bekezdése szerint a Charta által elismert, a Szerződések egyes rendelkezéseiben szabályozott jogok csak az ott meghatározott feltételek és korlátozások mellett gyakorolhatók. Következésképpen a Charta 21. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy annak terjedelme megegyezik az EUMSZ 18. cikk első bekezdésével.
- 81 Az EUMSZ 18. cikk első bekezdése szerint „[a] Szerződések alkalmazási körében és az azokban foglalt különös rendelkezések sérelme nélkül, tilos az állampolgárság alapján történő bármely megkülönböztetés.” E rendelkezés e Szerződésnek „A megkülönböztetés tilalma és az uniós polgárság” című második részében szerepel. E rész az uniós jog hatálya alá tartozó, olyan helyzetekre vonatkozik, amelyekben valamely tagállam állampolgárával szemben önmagában az állampolgársága miatt hátrányosan megkülönböztető bánásmódot alkalmaznak egy másik tagállam állampolgárához képest. E cikk tehát nem alkalmazható a tagállamok és a harmadik országok állampolgárai közötti esetleges eltérő bánásmód esetében (lásd ebben az értelemben: 2009. június 4-i Vatsouras és Koupatantze ítélet, C-22/08 és C-23/08, EU:C:2009:344, 51. és 52. pont; 2011. április 7-i Francesco Guarnieri & Cie ítélet, C-291/09, EU:C:2011:217, 20. pont).
- 82 A felperes így nem hivatkozhat a Charta 21. cikke (2) bekezdésének az orosz meghívottai tekintetében való megsértésére.
- 83 A fentiekre tekintettel el kell utasítani a Charta 21. cikkének általa való megsértésére alapított jogalapot, hogy a Parlamentbe való belépésnek az orosz meghívottakkal szemben való megtagadásához az említett meghívottak etnikai származásán vagy állampolgárságán alapuló hátrányos megkülönböztetés kapcsolódik. Mindenesetre az orosz meghívottak között az általuk okozott kockázat tekintetében különbségtételt nem alkalmazó megtagadás állítólagosan aránytalan jellegét illetően a fenti 119-122. pontra kell hivatkozni.
- c) Arról a jogalapról, amely egyrészt a Charta 21. cikke (1) bekezdésének általa történő megsértésén alapul, hogy a Parlamentbe való belépésnek az orosz meghívottakkal szemben való megtagadásához az említett meghívottak politikai véleményén alapuló hátrányos megkülönböztetés kapcsolódik, és másrészt az egyenlőség általános elvének a megsértésén***
- 84 A válaszban a felperes azt állítja, hogy a Parlamentbe való belépésnek az orosz meghívottaival szemben való megtagadása az említett meghívottak politikai véleménye miatt alkalmazott, hátrányosan megkülönböztető bánásmódnak minősül. Arra hivatkozik továbbá, hogy „végül is [...] a belépési tilalmat mindenképpen az egyenlőség általános elve alapján kell értékelni.” E megtagadás miatt ugyanis az orosz meghívottak a Parlament egyéb látogatóihoz és vendégeihez képest eltérő bánásmódban részesültek.
- 85 A Parlament vitatja e kifogások elfogadhatóságát amiatt, hogy első alkalommal – és késedelmesen – a válaszban előterjesztett jogalapokról van szó. Ezenfelül az egyenlőség általános elvének a megsértésére alapított kifogás ellentmondásos és nehezen érthető.
- 86 A felperes ugyanakkor azt állítja, hogy kizárólag a Petrov és társai kontra Parlament ügyben (T-452/15) benyújtott ellenkérelem elolvasásakor értesült annak a hátrányos megkülönböztetésnek a politikai aljáról, amelyet az orosz meghívottaival szemben alkalmaztak.

- 87 Az eljárási szabályzat 84. cikkének (1) bekezdése értelmében az eljárás további részében semmilyen új jogalapot nem lehet felhozni, kivéve, ha az olyan jogi vagy ténybeli helyzetből származik, amely az eljárás során merült fel. Azon jogalapot azonban, amely valamely korábban közvetlenül vagy közvetve a keresetlevélben kifejtett jogalap kiegészítését jelenti, és amely ahhoz szorosan kapcsolódik, elfogadhatónak kell tekinteni. Ahhoz, hogy az új érvet a korábban felhozott jogalap vagy kifogás kiterjesztésének lehessen tekinteni, annak kellően szoros kapcsolatot kell mutatnia a keresetlevélben eredetileg kifejtett érveléssel annak érdekében, hogy a bírósági eljárás keretében zajló vita szokásos alakulásából eredő érvek lehessen minősíteni (lásd ebben az értelemben: 2011. november 16-i Groupe Gascogne kontra Bizottság ítélet, T-72/06, nem tették közzé, EU:C:2011:671, 23. és 27. pont).
- 88 Először is, ami a politikai véleményen alapuló mindenfajta hátrányos megkülönböztetés tilalmát illeti, e tilalom a Charta 21. cikkének (1) bekezdésében szerepel, amelyre a felperes a keresetlevélben a „Szerződések megsértésére” alapított jogalap keretében hivatkozott. E keresetlevélben azonban a felperes az e rendelkezésre alapított érvelését az etnikai származáson alapuló mindenfajta hátrányos megkülönböztetés tilalmának az állítólagos megsértésére korlátozta. Ezenfelül a Charta 21. cikkének (2) bekezdése alapján az állampolgárságon alapuló hátrányos megkülönböztetésre hivatkozott. A keresetlevélben sehol nem hivatkozott az orosz meghívottai politikai véleményén alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalmának a megsértésére.
- 89 Az, hogy a felperes a keresetlevélben nem hivatkozott ilyen hátrányos megkülönböztetésre, különleges jelentőségű a jelen ügyben. A Parlamentbe való belépésnek az orosz meghívottakkal szemben való megtagadása ugyanis nem különíthető el a kontextusától. Az iratanyagból konkrétan az tűnik ki, hogy a felperes a keresetlevél benyújtásakor a birtokában volt a sajtószolgálat azon levelének, amelyben a Parlament megtagadta, hogy a felperes rendelkezésére bocsássa a szintén 2015. június 16-ra tervezett sajtókonferenciájához szükséges berendezéseket. Márpedig ez a megtagadás két indokon alapul. Először is a sajtószolgálat levele emlékeztet azokra a belépési korlátozásokra, amelyeket az intézmény egyrészt az orosz diplomatákra, és másrészt az orosz politikusokra, azaz pontosabban a Gosudarstvennaya Duma Federal'noho Sobrania Rossiskoï Federatsii (az Orosz Föderáció szövetségi gyűlésének állami dumája) és a Soviet Federatsii Federal'noho Sobrania Rossiskoï Federatsii (az Orosz Föderáció szövetségi gyűlésének föderációs tanácsa) tagjaira vonatkozóan előírt, amint az a Parlamentnek a fenti 13. pontban említett pervezető intézkedések keretében adott válaszából kitűnik. Másodszor ugyanezen levél említi annak a kockázatát, hogy A. Petrov és F. Biryukov jelenléte megzavarja az intézmény tevékenységét. Ezenfelül a vitatott megtagadásnak az volt a célja, hogy megtiltsa az orosz meghívottakkal szemben a politikai intézménynek minősülő Parlament épületeibe annak érdekében való belépést, hogy a felperes képviselőként küldött meghívására politikai témában, azaz az „európai együttműködés” témájában szervezett ülésen részt vegyenek. A Petrov és F. Biryukov továbbá fontos felelős megbízatással rendelkezik a Rogyina orosz politikai pártban, és A. Sotnichenkót nemzetközi kapcsolatokkal foglalkozó egyetemi professzorként mutatják be. Ezen túlmenően a szóban forgó ülés állítólagosan egy politikai fórumnak, nevezetesen az „Orosz nemzeti fórumnak” a meghosszabbítása, mely fórumon a három fent említett személy részt vett, és amelyet a Parlament a 2015. június 10-i állásfoglalásában kritizált. Végezetül a tárgyaláson a felperes megerősítette, hogy a 2015. június 16-i rendezvények, amelyekre az érintetteket meghívták, azt célozták, hogy kifejthessék a politikai véleményüket az „európai együttműködésről” annak érdekében, hogy egyrészt az „Orosz nemzeti fórum” című fórumon a 2015. június 10-i állásfoglalásával ellentétes megvilágítást mutassanak be, és másrészt folytassák az e fórumon megkezdett munkát. E körülmények között a politikai ügyekben tájékozott és szokásos mértékben gondos felperesnek ismernie kellett a belépés vitatott megtagadását övező politikai kontextust.
- 90 Ezenfelül eljárási szempontból a felperes nem hivatkozhat arra, hogy kizárólag a Petrov és társai kontra Parlament ügyben (T-452/15) benyújtott ellenkérelem elolvasásakor értesült annak a hátrányos megkülönböztetésnek a politikai alapjáról, amelyet az orosz meghívottaival szemben alkalmaztak.

- 91 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék előtt folyamatban lévő valamennyi ügynek saját iratanyaga van, amely többek között a felek által az adott ügyben benyújtott eljárési iratokat és beadványokat tartalmazza, valamint hogy ezen iratanyagok egymástól teljesen függetlenek. Ezt tükrözi az eljárési szabályzat gyakorlati végrehajtási rendelkezéseinek a 25. pontja, amely szerint „[a]z ügyben benyújtott és az ügy iratanyagába felvett eljárési iratot és annak mellékleteit nem lehet egy másik ügy előkészítése érdekében felhasználni” (lásd analógia útján: 2009. október 15-i Hangzhou Duralamp Electronics kontra Tanács ítélet, T-459/07, EU:T:2009:403, 12. pont; 2015. november 18-i Einhell Germany és társai kontra Bizottság ítélet, T-73/12, EU:T:2015:865, 36. pont).
- 92 Igaz, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint olyan kivételes esetektől eltekintve, amikor a dokumentum hozzáférhetővé tétele sértheti a megfelelő igazságszolgáltatást, az eljárás felei belátásuk szerint hozzáférhetővé tehetik beadványaikat az eljárásban részt nem vevők számára. Hasonlóképpen valamely fél a fent említett fenntartással hozzájárulhat ahhoz, hogy az adott eljárásban általa benyújtott beadványt az eljárásban részt vevő másik fél egy másik eljárás keretében felhasználja (2009. október 15-i Hangzhou Duralamp Electronics kontra Tanács végzés, T-459/07, EU:T:2009:403, 14. pont; 2015. november 18-i Einhell Germany és társai kontra Bizottság ítélet, T-73/12, EU:T:2015:865, 38. pont).
- 93 A jelen esetben azonban nem bizonyított, hogy a felperes arra kérte a Parlamentet, hogy engedélyezze azt, hogy a T-452/15. sz. ügyben a Parlament által benyújtott ellenkérelmet a jelen ügy keretében felhasználhassa.
- 94 Meg kell továbbá állapítani, hogy az orosz meghívottak politikai véleményén alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalmának a megsértésére a válaszban való hivatkozás nem a keresetlevélben szereplő valamely jogalapnak a bírósági eljárás keretében zajló vita szokásos alakulásából eredő kiterjesztése, hanem új jogalap. Ezért e jogalapot elfogadhatatlannak kell tekinteni, mivel az nem olyan jogi és ténybeli elemeken alapszik, amelyeket az eljárásban már előterjesztettek.
- 95 Másodszor, az egyenlőség általános elvének a megsértésére alapított, és szintén a válaszban előterjesztett érvet illetően a Parlament úgy véli, hogy az nehezen érthető, mivel az a „felperesekkel” szemben alkalmazott bánásmódot kifogásolja a Parlament egyéb látogatóival és meghívottaival szemben alkalmazott bánásmódhoz képest, pedig a felperes képviselői minőségében nincs e személyekhez képest hasonló helyzetben. Mindenesetre az említett, „felperesekre” való hivatkozás nyilvánvalóan elírás. A Parlament az írásbeli beadványainak a további részében nem követ el ilyen hibát.
- 96 Az egyenlő bánásmód általános elvének a megsértésére alapított érv állítólagosan késedelmes jellegét illetően meg kell állapítani, hogy a hatáskörrel való visszaélésre alapított jogalap keretében a felperes a keresetlevélben többek között azzal érvelt, hogy a megtámadott határozatok „teljesen önkényesek voltak, és teljes mértékben ellentétben álltak a hátrányos megkülönböztetésnek az elsődleges jogban előírt tilalmával”. Ez az állítás azonban „a fentiekben kifejtett indokokra” hivatkozott, azaz az állampolgárságon vagy az etnikai származáson alapuló állítólagos hátrányos megkülönböztetésre vonatkozó fejtegetésekre. A felperes a keresetlevelének benyújtásakor egyáltalán nem hivatkozott önmagában az egyenlő bánásmód elvének a Parlament egyéb látogatóival és vendégeivel szemben biztosított bánásmódra tekintettel megvalósított megsértésére.
- 97 Következésképpen bár a felperes a válaszban arra törekedett, hogy az első jogalapját az orosz meghívottai állampolgárságán vagy etnikai származásán alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalmának a megsértésével körülhatárolt kifogásokon túlra kiterjessze oly módon, hogy általánosan hivatkozik az egyenlőség általános elvének a megsértésére a Parlament egyéb látogatóival és vendégeivel szemben biztosított bánásmódra tekintettel, az említett elv megsértésére alapított jogalapot olyan új jogalapnak kell tekinteni, amely nem a bírósági eljárás keretében zajló vita szokásos alakulásából ered. Ezért, és mivel az nem olyan jogi és ténybeli elemeken alapul, amelyeket az eljárás során már előterjesztettek, e jogalapot teljes mértékben elfogadhatatlannak kell tekinteni.

- 98 Hozzá kell fűzni, hogy a Charta 21. cikke, amely az állampolgárságon vagy etnikai származáson alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalmára alapított jogalap alapjául szolgál, az egyenlő bánásmód elvének különös kifejeződése (lásd ebben az értelemben: 2015. április 29-i Léger ítélet, C-528/13, EU:C:2015:288, 48. o.) és ez az elv, valamint a hátrányos megkülönböztetés tilalma ugyanazon általános jogi elvnek a két megnevezése, amely elv tiltja, hogy egyrészt azonos helyzeteket eltérő módon, és másrészt eltérő helyzeteket azonos módon kezeljenek anélkül, hogy bármely objektív alapja lenne ennek a bánásmódnak (2005. január 27-i Europe Chemi-Con [Deutschland] kontra Tanács ítélet, C-422/02 P, EU:C:2005:56, 33. pont).
- 99 Ezenfelül amennyiben ezen ítélkezési gyakorlatra tekintettel az egyenlőség általános elvére vonatkozó, a válaszban előterjesztett hivatkozást úgy kell tekinteni, mint az állampolgárságon vagy etnikai származáson alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalmára alapított, a keresetlevélben szereplő jogalapnak a más megfogalmazásban való kifejezését, a szóban forgó kifogást a fenti 74. és azt követő pontokban már ismertetett indokok alapján megalapozatlanság miatt el kell utasítani.
- 100 Mindenesetre azon jogalap, amelyet egyrészt a Charta 21. cikke (1) bekezdésének az általt történő megsértésére alapítottak, hogy a Parlamentbe való belépésnek a felperes orosz meghívottaival szemben való megtagadásához az említett meghívottak politikai véleménye alapján történő hátrányos megkülönböztetés kapcsolódik, és másrészt pedig az egyenlőség általános elvének a megsértésére, megalapozatlan, mivel az alábbi 108-122. pontból kitűnik, hogy a megtámadott határozatok objektív és észszerű indokon alapulnak, jogszerű célhoz kapcsolódnak, és arányosak a követett céllal.

4. A két megtámadott határozattal szemben előterjesztett, hatáskörrel való visszaélésre alapított jogalapról

- 101 A felperesek azzal érvelnek, hogy a megtámadott határozatok tekintetében hatáskörrel való visszaélés valósult meg, amit a Parlament vitat.
- 102 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a hatáskörrel való visszaélésnek pontosan meghatározott fogalma van, amely arra a helyzetre utal, amikor valamely igazgatási hatóság a hatásköreit olyan cél érdekében gyakorolja, amely eltér attól a céltől, amelyre tekintettel e hatáskörökkel felruházták. Valamely határozat révén csak akkor valósul meg hatáskörrel való visszaélés, ha objektív, releváns és egyező bizonyítékok alapján feltehető, hogy a határozatot a kifejezett céloktól eltérő célok elérése érdekében hozták. E tekintetben nem elegendő, ha az érdekelt állításának alátámasztására felhoz bizonyos tényeket, hanem kellően pontos, objektív és egybehangzó valószínűsítő körülményekkel kell szolgálnia azok igazságának vagy legalábbis valószínűségének alátámasztására. Ennek hiányában az érintett intézmény állításainak tárgyi valóságossága nem vonható kétségbe. A hatáskörrel való visszaélést valószínűsítő körülmények általános értékelése tehát nem alapulhat pusztán állításokon, vagy olyan valószínűsítő körülményeken, amelyek nem kellőképpen pontosak, vagy nem objektívek, és nem is relevánsak (lásd: 2013. december 19-i da Silva Tenreiro kontra Bizottság végzés, T-32/13 P, EU:T:2013:721, 31-33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 103 Először is a felperes azzal érvel, hogy „a fentiekben kifejtett indokok miatt” a megtámadott határozatok tekintetében hatáskörrel való visszaélést követtek el, mivel azok „teljesen önkényesek voltak, és teljes mértékben ellentétben álltak a hátrányos megkülönböztetésnek az elsődleges jogban előírt tilalmával”.
- 104 Mivel azonban a felperes „a Szerződések megsértésére” alapított jogalapok keretében kifogásolt állítólagos szabálytalanságokra hivatkozik, emlékeztetni kell arra, hogy mivel azokat fentebb a Törvényszék elutasította, e hivatkozás nem lehet sikeres.
- 105 Másodszor a felperes elismeri, hogy a Parlament biztonsága és megfelelő működése jogszerű céloknak minősülnek, amelyek igazolhatják a megtámadott határozatokat. Ezzel szemben vitatja, hogy az e határozatok által valójában követett célok ilyenek lennének.

- 106 A felperes ugyanis azt állítja, hogy az orosz meghívottai nem jelentettek veszélyt a Parlament biztonságára és megfelelő működésére. Bár a Parlament a politikai vita fóruma, a Parlamentbe való belépés megtagadásának a célja valójában a felperesek távoltartása volt a politikai meggyőződésük és partizánságuk miatt, ami a gyűlés többségének nem tetszett.
- 107 Meg kell állapítani, hogy a felperes ezzel az érveléssel a hatáskörrel való visszaélés bizonyítékát a megtámadott határozatokat igazoló indokok valótlanságából kívánja levezetni.
- 108 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a fenti 89. pontból az következik, hogy bár a felperes orosz meghívottai nem tagjai az Orosz Föderáció szövetségi gyűlése állami dumájának, vagy az Orosz Föderáció szövetségi gyűlése föderációs tanácsának, a megtámadott határozatokat azzal indokolták, hogy e meghívottaknak a Parlamentben való jelenléte ártalmas lehet az intézmény rendjére és biztonságára, valamint megfelelő működésére nézve azon események általános kontextusában, amelyek az említett belépési korlátozásokat megalapozták.
- 109 Konkrétabban a Parlament a 2015. június 10-i állásfoglalás fényében az Orosz Föderáció és az Unió között a tényállás időpontjában fennálló politikai kapcsolatok konkrét kontextusára hivatkozott. Említette az ukrainai helyzetet, és azt, hogy az Orosz Föderáció feketelistát tett közzé a Parlament jelenlegi és korábbi képviselői, valamint az Unió tisztviselői nevének a felsorolásával, ami ahhoz vezetett, hogy a Parlament korlátozta az orosz politikusoknak és diplomatáknak az infrastruktúráihoz való hozzáférését.
- 110 A Parlament – egyrészt az Orosz Föderáció és az Unió között az adott időszakban fennálló kapcsolatokat jellemző konkrét kontextus alapján, és másrészt a populistának minősülő európai pártok és a nacionalistaként jellemzett orosz erők közötti kapcsolatoknak a Parlament álláspontja szerint tapasztalható erősödése alapján – hangsúlyozta, hogy A. Petrov, F. Biruykov és A. Sotnichenko részt vettek az „Orosz nemzeti fórum” című fórumon, amelyet a gyűlés igen komolyan elítélt. A Parlament hangsúlyozta továbbá, hogy A. Petrov és F. Biruykov egy nacionalistának tartott orosz párt aktív tagja. Hozzáfűzi, hogy A. Petrov, F. Biruykov és A. Sotnichenko volt végeredményben az a három főszereplő, akiket egyrészt abból a célból hívtak meg, hogy az „Orosz nemzeti fórum” című fórumon az intézményen belül a 2015. június 10-i állásfoglalásától eltérő szemszögnek adjanak hangot, és másrészt abból a célból, hogy folytassák az e fórumon megkezdett munkát, amit a felperes a tárgyaláson megerősített (lásd a fenti 89. pontot).
- 111 A felperes azonban megjegyzi, hogy a Parlament elnökének a „házvezetői joga”, melyre a Parlament hivatkozik, nem alkalmazható olyan ülések megtartásának a megakadályozására, amelyeknek a tárgyát a többség ellenzi, mivel a parlamentek pontosan politikai eszmecsere fórumai.
- 112 A Parlament belső szabályzatának 22. cikke azonban az intézmény elnökére ruhazza a Parlament helyiségei általános biztonságának a biztosításához szükséges hatáskört annak érdekében, hogy megakadályozzon és megszüntessen a parlamenti tevékenység megfelelő lefolyását érintő bármely zavart, és védje az intézmény méltóságát. Ezenfelül a Parlament jogosan állítja, hogy nem köteles az infrastruktúráin belül kedvezni egy harmadik ország pártja politikai tevékenységének. Következésképpen a Parlament nem köteles arra, hogy az ilyen párt tagjait vagy szimpatizánsait fogadja annak érdekében, hogy a helyiségeiben kifejezhessék a véleményüket. Általánosabban az EUSZ 14. cikkéből az következik, hogy a jogalkotási, költségvetési, politikai ellenőrzési és konzultatív feladatokat a Parlamenten belül az uniós polgároknak a közvetlen és általános választójog alapján, szabad és titkos választásokon megválasztott képviselői látják el, míg olyan konkrét rendelkezések, mint az EUSZ 15. cikk (6) bekezdésének d) pontja és az EUMSZ 230. cikk első bekezdése, kifejezetten biztosítják az Európai Tanács elnöke és az Európai Bizottság számára a Parlament általi meghallgatás jogát. Ezenfelül bár a Parlament belső szabályzatának 115. cikke azt írja elő, hogy a viták nyilvánosak, és a bizottságok ülései is általában nyilvánosak, az említett szabályzat 157. cikke szerint a karzatra beengedett közönségnek helyet kell foglalnia, és csendben kell maradnia. A Szerződések és a végrehajtásuk érdekében elfogadott szövegek rendszere, valamint a Parlamentre ruházott hatáskörök

szabad gyakorlása biztosításának a szükségessége szintén azzal a következménnyel jár, hogy a Parlament nem olyan hely, ahol a teljes közönség számára *ipso iure* biztosított annak a lehetősége, hogy a véleményét kifejezze.

- 113 A felperes továbbá azzal érvel, hogy a belépőket kiállították az orosz meghívottai nevére, és azt sugallták neki, hogy a sajtókonferencia hiányában a munkaülés megtartható lenne a részvételükkel az intézmény helyiségeiben. E belépők kiállítása azt bizonyítja, hogy nem jelentettek különleges kockázatot, míg a Parlament hozzáállásának a megváltozása a megtámadott határozatok konfrontatív jellegét és a képviselői munkájának az ebből eredő felesleges komplikálását mutatja.
- 114 Ugyanakkor bár igaz, hogy a Parlament elismerte a munkaülésre vonatkozó akkreditáció iránti kérelemnek az átvételét a biztonsági főigazgatóság 2015. június 9-i levelében, és e levél olyan referenciaszámot tartalmazott, amely lehetővé tette a felperes orosz meghívottai belépőinek az átvételét, emlékeztetni kell arra, hogy e levél a biztonsági főigazgatóságtól származott, míg a felperes orosz meghívottaival szemben az épületekbe való belépést megtagadó határozat a politikai kontextus olyan értékelésén alapult, amely meghaladta a Parlament adminisztratív szolgálatainak a hatáskörét, és az intézmény politikai fórumainak a kizárólagos hatáskörébe tartozott. Ezenfelül a biztonsági főigazgatóság 2015. június 9-i levele olyan mellékletet tartalmazott, amely szerint az esemény szervezője nem mentesül az intézményen belül hatályos szokásos engedélyezési eljárás alól. A belépők átvételét lehetővé tevő referenciaszám kiállításából és az orosz meghívottakkal szemben a Parlamentbe való belépésnek a megtiltásából származó nyilvánvaló ellentmondás az adminisztratív szolgálatok és a politikai részlegek eltérő szerepével magyarázható. Következésképpen nem lehet arra hivatkozni, hogy a Parlament kizárólag konfrontációs szándékkal próbálta elhíttetni azt, hogy a vitatott ülés megtartható lett volna az infrastruktúráiban.
- 115 A fentiekre tekintettel, mivel az olyan intézkedések elfogadása, mint annak megtagadása, hogy bizonyos személyek beléphessenek a Parlamentbe az intézmény munkája megzavarásának a megakadályozása érdekében, a kockázatoknak a rendelkezésre álló adatok alapján való, jövőre irányuló értékelését feltételezi, amely szükségszerűen magában foglal egy bizonytalansági tényezőt, nem tűnik úgy, hogy a Parlament biztonságának és a megfelelő működésének a biztosítására irányuló célkitűzés nem állt észszerű kapcsolatban a Parlament által hivatkozott indokokkal.
- 116 Végezetül a felperes arra hivatkozik, hogy álláspontja szerint a hatáskörrel való visszaélést valószínűsítő körülményt képez az, hogy a Parlamentbe való belépés megtagadása mindenestre meghaladta a szükséges mértéket. A felperes azzal érvel, hogy a Parlament elnökének olyan biztonsági szolgálat áll a rendelkezésére, amely képes arra, hogy a provokáció minden formáját elhárítsa. Ezenfelül az, hogy a Parlamentbe való belépés megtagadása valamennyi meghívott orosz állampolgárra vonatkozott, jóllehet a sajtószolgálat levele értelmében csupán A. Petrov és F. Biruykov jelent kockázatot az intézmény biztonságára és megfelelő működésére nézve, azt bizonyítja, hogy e megtagadás egyfajta „kollektív szankció” volt.
- 117 Ugyanakkor emlékeztetni kell arra, hogy a felperes nem bizonyította, és nem is állította, hogy valamennyi személy feltétlen hozzáféréssel rendelkezik a Parlament létesítményeihez politikai propaganda céljából, vagy annak céljából, hogy e létesítményekben a testület politikai orientációját megvitassa. Ellenkezőleg, amint az a fenti 112. pontban kifejtésre került, a Parlament rámutatott arra, hogy az uniós jog nem biztosít a nyilvánosság számára *ipso iure* lehetőséget arra, hogy az épületeibe belépjen, és azokat arra használja, hogy kifejezze a véleményét, és nem terjesztettek elő ennek ellentmondó érvet.
- 118 E körülmények között az, hogy a Parlament elnöke megakadályozta, hogy a felperesek orosz meghívottai az intézmény helyiségeibe belépjenek annak érdekében, hogy egy politikai ülésen kifejezzék a véleményüket, ahelyett, hogy a biztonsági szolgálat beavatkozási kapacitásaira számított volna, a fenti 109. és 110. pontban felidézett nemzetközi kontextusban nem tekinthető a hatáskörrel

való visszaélést valószínűsítő körülménynek. Ez még inkább igaz arra tekintettel, hogy a Parlament a tárgyalás során megerősítette, hogy mivel a belépés vitatott megtagadása a kérdéses kontextushoz kapcsolódott, az csak ideiglenes jellegű volt.

- 119 A felperes annak bizonyításaképpen, hogy e megtagadás valójában kollektív szankció és aránytalan, arra sem hivatkozhat, hogy e megtagadást az „orosz látogatók teljes csoportjával” szemben alkalmazták, azaz E. N.-nel és P. E.-vel szemben is. Azt, hogy e két személlyel szemben megtagadták a Parlamentbe való belépést, ugyanis az magyarázza, hogy kísérőkről volt szó, az egyik F. Biruykova házastársa, a másik pedig tolmács, amint az a tárgyaláson elhangzott vitákból kitűnik.
- 120 Végezetül a felperes a Parlamentbe való belépésnek az orosz meghívottaival szemben való megtagadását érintő kollektív jellegnek a vitatása keretében szintén sikertelenül hivatkozik arra, hogy a sajtószolgálat leveléből *a contrario* az következik, hogy magára a Parlamentre nézve A. Sotnichenko nem jelentett különleges veszélyt.
- 121 Ugyanakkor az érvelést nem lehet arra a körülményre alapítani, hogy a sajtószolgálat azon levelében, amelyben megtagadták, hogy egy termet U. Voigt rendelkezésére bocsásson annak érdekében, hogy abban tartsa a sajtókonferenciáját, a Parlament azt az álláspontot képviselte, hogy A. Petrov és F. Biryukov jelenléte kockázatot jelent az intézmény megfelelő működésére nézve, de nem említette A. Sotnichenko esetét. A felperes asszisztense által a Parlament sajtószolgálatának az említett konferencia szervezésével kapcsolatban küldött, 2015. június 3-i levélből ugyanis az következik, hogy az érdekeltnek az e konferencián való részvételét nem tervezték.
- 122 Ezenfelül a Parlament kifejtette, hogy A. Sotnichenko részt vett az „Orosz nemzeti fórum” című fórumon, amint A. Petrov és F. Biryukov is, ami nem vitatott, és e részvétel igazolta, hogy a munkakülésen való részvétel céljából az intézmény épületeibe való belépést a fenti 109. és 110. pontban ismertetett kontextusban szintén megtagadják vele szemben.
- 123 A fentiekből következik, hogy a felperes nem terjesztett elő kellően pontos, objektív és egybehangzó, olyan valószínűsítő körülményeket, amelyek alátámasztanák, hogy nem a Parlament biztonsága és megfelelő működése volt az elnök által valójában követett cél, amikor a megtámadott határozatokat elfogadta. A hatáskörrel való visszaélésre alapított jogalapot tehát el kell utasítani.
- 124 Mivel egyetlen jogalap sem megalapozott, a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

IV. A költségekről

- 125 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 126 A felperest, mivel pervesztes lett, a Parlament kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) A Törvényszék Udo Voigtot kötelezi a saját költségen felül az Európai Parlament részéről felmerült költségek viselésére, ideértve a Bíróság előtti eljárás költségeit is.**

Kanninen

Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín

Reine

Kihirdetve Luxembourgban, a 2017. november 20-i nyilvános ülésen.

Aláírások